

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Tranen. Archiepiscopo, & Brundusin. Archidiacono.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ratione provida statuisti, quibusdam decimis, quæ ad sumptus episcopales specialiter pertinere dicuntur, ut eis materiem cujuslibet difficultatis auferres, universorum procurationi perpetuò deputatis. Nos igitur, venerabilis in Christo frater, tuis justis postulationibus grato concurrentes assensu, prædictam constitutionem, sicut de consilio Metropolitanæ tui & assensu Canonicorum Ecclesiæ tuæ providè facta est, auctoritate apostolica confirmamus &c. Nulli ergo &c. Datum Romæ &c. XII. Kalend. Julij &c.

NICOLAO MILITEN.

Episcopo.

Epist. 294.
Vt a decessoribus alienata revocentur.

Sicut ex officio quod nobis est divina clementia propitiante commissum tenemur his quæ rite ac secundum formam canonicam peracta esse noscuntur, robur auctoritatis apostolicæ impertiri, sic ad ea in irritum reducenda quæ minus licitè noverimus attentata, studium nos convenit & operam impendere diligentem. Nos igitur indemnitati tuæ Ecclesiæ providere volentes, ut universa tam mobilia quam immobilia, quæ à prædecessoribus tuis vel à Canonicis Ecclesiæ tuæ seu à quibuscunque personis in præjudicium tuum ac Ecclesiæ tuæ illicitè collata, subtracta, seu alienata fuerunt, liceat tibi sine alicujus appellationis impedimento ad jus tuum & Ecclesiæ tibi commissæ legitimè revocare fraternitati tuæ liberam auctoritate præsentium tribuimus facultatem. Nulli ergo &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum VII. Kalend. Julij.

TRANEN. ARCHIEPISCOPO,
& Brundusin. Archidiacono.

Epist. 295.
Committitur eis causa Philippi Notarij sui, contra Theodorem VI. super Cantoria Hydruntina.

Cum litigaturus super Cantoria Ecclesiæ Hydruntinæ Thomas Clericus ad nostram præsentiam accessisset, quia dilectus filius magister Philippus Notarius noster super ea ipsi se adversarium opponebat dicens Cantoriam ipsam sibi fuisse canonicè assignatam, nos eis dilectum filium G. sanctorum Cosmæ & Damiani Diaconum Cardinalem concessimus auditorem: coram quo ex parte prædicti T. taliter dicitur fuisse propositum, quòd cum ipse Cantoriam ipsam canonicè fuisset adeptus, & ferè per viginti annorum spatium pacificè tenuisset,

& Romam veniens, ab Albertino quondam mercatore mutuò recepit pecuniam ei apud Hydruntum cum accessionibus exolvendam. Cùmque dictus Al. propter ipsam recipiendam Hydruntum ivisset, ibidem infirmitate gravatus de pecunia ipsa disposuit: quam cum post ejus obitum idem T. erogare intendere secundum arbitrium testatoris, Iohannes, qui G. relictam ipsius Alb. duxerat in uxorem, ad venerabilem fratrem nostrum Hydruntinum Archiepiscopum à sede apostolica literas impetravit, in quibus habebatur ut quia dictus T. ad terminum constitutum pecuniam non solverat memoratam, & propter hoc reus erat præstiti juramenti, ipsum cogeret ad eandem pecuniam exolvendam, & pro perjurio ipsum ad Romam Ecclesiam destinaret. Cùm autem ipse sæpèdictam pecuniam conquerenti juxta mandatum apost. persolvisset, & dictus I. publicè fuisset & sponte confessus quòd memoratus T. super solutione ipsius pecuniæ non præstitisset juratoriam cautionem, sed ipse id ad terrorem in literis apostolicis fecisset apponi, accedente propter hoc ipsius nuncio ad apost. sedem, & dicto prædecessori nostro rei seriem exponente, ipse per literas dilecti filij nostri I. rr. S. Stephani in Cælio monte Presbyteri Cardinalis Archiepiscopo memorato mandavit ut ab eodem T. super perjurio quod dictus fuerat incurrere purgatione recepta, ipsum non permitteret super ea ulterius molestari. Licet autem dictus Archiepiscopus purgationem ipsius, qui eam spontaneus offerebat, primò recipere distulisset, ei tamen indixit ut de perjurio, adulterio, homicidio, & aliis criminibus se purgaret, indulta sibi super hoc consilij libertate, & nulla ei poena penitus irrogata. Ceterum cum idem T. reversus ad ipsum, humiliter rogavisset ut eum indebitè non gravaret, & ad sedem apostolicam appellasset, ipse eum ab officio Cantoriæ suspendit, & post appellationem iterum interpositam ad apost. sedem in eum excommunicationis sententiam ferre & beneficiis suis non est veritus spoliare, cantoriam ipsam dicto Notario nostro assignans, ut apud sedem apostolicam eum patronum sibi & ei redderet inimicum. propter quòd idem T. primò restitui postulabat, ac postmodum suam causam audiri ve-

rùm ex adverſa parte memoratus Notarius noſter literas nobis ipſius Archiepiſcopi præſentavit, ad bonæ memoriæ Clementem Papam prædeceſſorem noſtrum directas: in quibus erat expreſſum, quòd cum Archiepiſcopus ipſe apoſtolicas & tam dicti Cardinalis quam venerabilis fratris noſtri Sipontini Archiepiſcopi, qui tunc apud ſedem apoſtol. morabatur, literas recepſiſſet ut dictum T. de perjurio quod commiſiſſe dicebatur, quoniam ad ſtatutum terminum, prout juramento firmaverat, pecuniam non ſolverat memoratam, purgationem præſtare compelleret, ipſe acciſis ad ſe Licienſi, Leucadenſi, & Augentinenſi Episcopis ſuffraganeis ſuis, ſub apoſtolica ei auctoritate indixit ut ſeptima manu de perjurio ſe purgaret, adjiciens ut quia fama exierat quòd dictus Al. in domo ſua fuerat interfectus, (cujus certum erat indicium quòd nec à capellano, qui ad hoc in terra illa eſt ſpecialiter deputatus, viaticum receperat, nec confeſſus fuerat alicui ſacerdoti, nec pulſata fuerant in ejus deceſſu campanæ, & ejus erat ſepultura incerta) ſuper reatu homicidij tertia ſe compurgantium manu ostenderet innocentem; præcipiens etiam quòd de adulterio diffamatus fuerat, & à juſtitiariis propter hoc aliquando miſſus in carcerem, & quia cum quadam comatre ſua conjugata inceſtum & adulterium commiſiſſe publicè dicebatur, pro inceſtu ſeptimæ, & pro adulterio tertie manus, non tam delegata quam ordinaria fungens auctoritate, indixit. quia quia contumaciter præſtare contempſit, ipſe mandatum apoſtolicum exequens, & à juſtitiæ tramite non recedens, eum ab officio & dignitate ſuſpenderit, donec de præmiſſis omnibus ſe purgaret. Cum autem dictus T. ſententiam ſuſpenſionis contemneret, & ſicut priùs dignitate ac beneficio uteretur, & ducentos octoginta malachinos, quos prædeceſſor ipſius Archiepiſcopi domui Hieroſolymitani Hoſpitalis & militiæ Templi legaverat, & quos ipſe T. publicè raperat de manibus teſtatoris, ab eo admonitus reſtituere non curaret, excommunicationis in ipſum ſententiam promulgavit. Quia verò ipſe, ſecundam ſententiam & priorem contemnens, choro ſe ingeſſit Eccleſiæ Hydruntinæ, & admonitionem ipſius Archiepiſcopi, qui eum à tam temeraria præſumptione de-

ſiſtere commonebat, ac mandabat ut exiret Eccleſiam, quia erat excommunicationis vinculo innodatus, à ſua præſumptione non deſtitit, immo quòd Archiepiſcopus mentiretur per medios dentes reſpondit, & quòd tanquam ventum ejus ſententiam reputaret; Archiepiſcopus ipſe contumaciam tantam attendens, & conſiderans eum idiotam eſſe, & ad Cantoriæ officium minùs aptum, utpote qui horas diurni officij per ſe nec legere poterat nec cantare, & ſolam capitis tonſuram habebat, ac quia confeſſus fuerat quòd conſpiraverat contra Archiepiſcopum, & manifeſtum erat eum contra juramentum quod ipſi præſtiterat ſuper fidelitate veniſſe, per ſententiam dicta eum Cantoria privavit, & ipſam memorato noſtro Notario conceſſit, ac poſtmodum bonæ memoriæ Celeſt. Papa prædeceſſor noſter eandem ſententiam confirmavit. Cum igitur dictus Cardinalis quæ coram eo propoſita fuerant in noſtra præſentia retuliſſet, nos cauſam ipſam veſtro duximus examini committendam; per apoſtolica vobis ſcripta mandantes quatenus eum pro abſoluto habentes, inquiretis ſuper præmiſſis diligentius veritatem; & ſi vobis conſtiterit poſt appellationem legitimè interpoſitam, vel aliàs, citra juſtitiam præfatam T. ſpoliatum fuiſſe, appellatione remota ipſum reſtitui faciatis, indicta ſibi ſuper præmiſſis criminibus purgatione canonica; in qua ſi fortè defecerit, Cantoriæ ſibi dignitas auferatur, & reſtituatur Notario ſapredicto pacificè poſſidenda. Teſtes &c. cogantur. Nullis literis &c. ſi quæ apparuerint præter aſſenſum partium &c. Datum Romæ apud S. Petrum, IX. Kalend. Julij, Pontificatus noſtri anno primo.

*CANONICIS BASILICÆ
principis Apoſtolorum tam præſentibus
quam futuris canonicè ſubſtituendis in
perpetuum.*

Cvm in lege veteri non ſolùm laborum primitiæ, verùm etiam hominum primogenita, Domino mandentur offerri, nos, quos ipſe, licet immeritos, gratuito cœleſtis gratiæ rore perfuſos, ad ſummi Pontificatus apicem ſublavit, ut primogeniti ſimus in multis fratribus, cum omne opus noſtrum teneamur Domino confecrare, promotionis noſtræ primitias ipſi fideliter offerre

*Epist. 296.
Quòd eorum
Eccleſiæ, in qua
ipſe Canonicus
fuerat, in honorem
Apoſtolorum
ditiorem
reddere velit.*